

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets afgørelse om godkendelse på Fællesskabets vegne af ændringer i bilagene til konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet (Helsingfors-konventionen)

(1999/C 176/16)

(EØS-relevant tekst)

KOM(1999) 128 endelig udg. — 1999/0077(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 18. marts 1999)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 R, stk. 4, sammen med artikel 228, stk. 2 første punktum, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Fællesskab godkendte med Rådets afgørelse 94/156/EF⁽¹⁾ konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet af 1974 (Helsingfors-konventionen) og blev part i konventionen den . . . ;

(2) Det Europæiske Fællesskab godkendte med Rådets afgørelse 94/157/EF⁽²⁾ konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet (Helsingfors-konventionen som revideret i 1992) og blev part i konventionen den . . . ;

(3) den 26. marts 1998 vedtog Helsingfors-kommissionen ændringer til bilag III og bilag IV til Helsingfors-konventionen af 1974 og 1992, meddelte ændringerne til de kontraherende parter og anbefalede dem til godkendelse;

(4) i henhold til artikel 24, stk. 2, i Helsingfors-konventionen af 1974 og artikel 32, stk. 3, i Helsingfors-konventionen af 1992 skal enhver ændring anses for at være godkendt ved udløbet af en af Helsingfors-kommissionen fastsat periode, medmindre en af de kontraherende parter ved skriftlig notifikation til depositaren har fremsat indsigelse inden for denne periode;

(5) ændringer til bilag III og IV til Helsingfors-konventionen af 1974 og 1992 anses for at være godkendt fra den 1. januar 1999, medmindre der inden da er fremsat indsigelse af en af de kontraherende parter —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændringerne til bilag III og IV til Helsingfors-konventionen af 1974 og Helsingfors-konventionen af 1992, som Helsingfors-kommissionen anbefalede til godkendelse den 26. marts 1998, godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til ændringerne er knyttet som bilag til denne afgørelse.

⁽¹⁾ EFT L 73 af 16.3.1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 73 af 16.3.1994, s. 19.

HELCOM-REKOMMANDATION 19/6

vedtaget den 26. marts 1998, under henvisning til artikel 13, pkt. b), i Helsingfors-konventionen

ÆNDRINGER I BILAG III TIL HELSINGFORS-KONVENTIONEN OM
REGLER TIL FOREBYGGELSE AF FORURENING FRA LANDBRUGET

KOMMISSIONEN,

SOM HENVISER TIL artikel 2, stk. 1, 2, 6 og 7, artikel 3, stk. 1,
artikel 5 og artikel 6, stk. 1, 2, 6, 7 og 8, i Helsingfors-konven-
tionen af 1974,

SOM OGSÅ HENVISER TIL artikel 2, stk. 1, 2, 7 og 8, artikel 3,
stk. 1, 2, 3, 5 og 6, artikel 5 og artikel 6, stk. 1, 2, 4, og artikel
15 i Helsingfors-konventionen af 1992,

SOM DESUDEN HENVISER TIL en erklæring fra formandskabet
på Østersø-topmødet i 1996, og handlingsprogrammet for
Østersøstaternes samarbejde, hvori der opfordres til snarlig
udarbejdelse og vedtagelse af landbrugsbilaget til Helsingfors-
konventionen,

SOM ER KLAR OVER, at landbrugsaktiviteterne i Østersøområdet
bl.a. er ansvarlige for vand- og luftforurening med nitrogen,
phosphor og plantebeskyttelsesmidler, der har negative virk-
ninger på Østersøens økosystem, herunder eutrofiering, iltsvind
og formindsket biodiversitet,

SOM TAGER HENSYN TIL proceduren for ændring af Helsingfors-
konventionens bilag i artikel 24 i Helsingfors-konventionen af
1974 og artikel 32 i Helsingfors-konventionen af 1992,

SOM BEMÆRKER SIG artikel 19, stk. 2, i Helsingfors-konven-
tionen 1992 i henhold til hvilken kommissionen for havmiljøet
i Østersøområdet, der blev oprettet i henhold til Helsingfors-
konventionen af 1974, er kommissionen i henhold til Helsing-
fors-konventionen af 1992,

SOM OGSÅ TAGER HENSYN TIL artikel 36, stk. 1, i Helsingfors-
konventionen af 1992,

HAR BESLUTTET:

- a) at vedtage de ændringer til bilag III til Helsingfors-konven-
tionen, som findes i tillægget til denne rekommandation
- b) at anmode depositarregeringen om at meddele de kontra-
herende parter ændringerne sammen med Kommissionens
anbefaling af godkendelse
- c) at fastsætte, at ændringerne skal anses for godkendte,
medmindre en kontraherende part inden den 1. januar
1999 fremsætter indsigelse mod ændringerne
- d) at fastsætte, at de godkendte ændringer skal træde i kraft
den 1. januar 2000

HAR OGSÅ BESLUTTET at ændre bilag III til konventionen om
beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet af 1992 på datoen
for ikrafttrædelsen af de godkendte ændringer, hvis denne
konvention træder i kraft før ændringerne

OPFORDRER:

- a) den danske, den finske, den tyske og den svenske regering
TIL at udarbejde programmer for gennemførelse af de foran-
staltninger, der henvises til i bilag III, del II, inden den 1.
januar 2000 og iværksætte dem inden den 1. januar 2002,
- b) den estiske, den lettiske, den litauiske, den polske og den
russiske regering TIL at udarbejde programmer for gennem-
førelse af foranstaltningerne i bilag III, del II, og gennemføre
dem snarest muligt, dog ikke senere end henholdsvis den 1.
januar 2002 og den 1. januar 2001,

ANMODER de kontraherende parters regeringer OM at aflægge
rapport om gennemførelsens forløb inden for de fastsatte
frister.

TILLÆG TIL HELCOM-REKOMMANDATION 19/6 OM ÆNDRINGER TIL BILAG III

Efter bilag III's overskrift indsættes »Del I: Forebyggelse af forurening fra industrien og byerne«.

Efter del I indføres følgende nye regler:

DEL II: FOREBYGGELSE AF FORURENING FRA LANDBRUGET

Regel 1: Generelle bestemmelser

I overensstemmelse med de relevante dele i denne konvention træffer de kontraherende parter de nedenfor beskrevne foranstaltninger og tager hensyn til den bedste miljøpraksis (BEP) og bedst tilgængelige teknik (BAT) for at begrænse forureningen fra landbruget. De kontraherende parter udarbejder retningslinjer, der indeholder de nedenfor anførte forskrifter og underretter kommissionen herom.

Regel 2: Plantenæringsstoffer

De kontraherende parter indarbejder følgende grundprincipper i den nationale lovgivning eller retningslinjer og tilpasser dem til landets forhold for at begrænse landbrugets skadevirkninger på miljøet. De anførte forskrifter anses som det minimale grundlag for national lovgivning.

1. *Dyretæthed*

For at sikre, at der ikke produceres for stor mængde gødning i forhold til de dyrkede arealers udstrækning, skal der være balance mellem bedriftens dyrestand og de arealer, hvor gødningen kan spredes, hvilket udtrykkes som dyretæthed. Det højeste antal dyr præciseres i forhold til mængden af phosphor og nitrogen i gødningen og afgrødernes næringsstofbehov.

2. *Opbevaring af gødning*

Opbevaring af gødning skal foregå således, at der ikke sker udslip. Opbevaringskapaciteten skal være tilstrækkelig stor til at sikre, at der kun spredes gødning, når planterne kan optage næringsstoffer. Mindste opbevaringskapacitet skal være seks måneder. Ajle- og gylletanke skal være tildækket og behandles således, at ammoniakemissionerne begrænses effektivt.

3. *Landbrugsspildevand og ensilagesaft*

Spildevand fra husdyrhold skal enten oplagres i ajle- eller gylletanke eller behandles på en hensigtsmæssig måde for at undgå forurening. Udsivet saft fra fremstilling og opbevaring af ensilage skal opsamles og ledes til ajle- eller gylletanke.

4. *Anvendelse af organisk gødning*

Organisk gødning (gylle, fast gødning, ajle, spildevandsslam, kompost osv.) spredes på en sådan måde, at risikoen for tab af plantenæringsstoffer mindskes, og der må ikke spredes på frossen, vandmættet eller snedækket jord. Organisk gødning skal nedpløjes eller nedfældes så hurtigt som muligt efter spredning på bar jord. Der fastlægges perioder, hvor spredning er forbudt.

5. *Næringsstofmængder*

Mængden af tilførte næringsstoffer må ikke overstige afgrødernes næringsbehov. Der bør udarbejdes nationale retningslinjer med gødningsvejledning, og de skal tage hensyn til:

a) jordbundsforhold, jordens næringsstofindhold, jordtype og hældning; b) klimaforhold og kunstvanding; c) arealanvendelse og lanbrugspraksis, herunder vekseldriftssystemer; d) alle eksterne potentielle næringsstofkilder.

6. *Vinterafgrødedække*

I visse regioner skal det dyrkede område om vinteren og efteråret være tilstrækkelig bevokset med vinterafgrøde for effektivt at begrænse tabet af plantenæringsstoffer.

7. *Vandbeskyttelsesforanstaltninger og områder med reduceret næringsstofudledning*

a) Overfladevand: der oprettes om nødvendigt beskyttelseszoner, bræmmearealer eller sedimentationsbassiner

b) Grundvand: der oprettes om nødvendigt grundvandsbeskyttelsesområder. Der træffes passende foranstaltninger, som f.eks. begrænset gødsning, oprettelse af områder hvor gødningsspredning er forbudt, og udlægning af arealer til permanent græs jord.

- c) Områder med reduceret næringsstofudledning: Vådområder bør om muligt bevares og genetableres for at reducere tab af plantenæringsstoffer og bevare biodiversiteten.

Regel 3: Plantebeskyttelsesmidler

Plantebeskyttelsesmidler må kun håndteres og anvendes ifølge en national strategi for risikostyring, der skal baseres på bedst miljømæssig praksis (BEP). Strategien skal bygge på en fortegnelse over eksisterende problemer og sætte passende mål. Den skal omfatte foranstaltninger såsom:

1. Registrering og godkendelse

Plantebeskyttelsesmidler må ikke sælges, indføres eller anvendes, inden de nationale myndigheder har registreret og godkendt dem til sådanne formål.

2. Oplagring og håndtering

Oplagring og håndtering af plantebeskyttelsesmidler foretages således, at enhver risiko for spild eller udslip undgås. Nogle nøgleområder er transport, påfyldning og rengøring af udstyr. Spredning af plantebeskyttelsesmidler uden for det behandlede landbrugsareal skal undgås. Rester af plantebeskyttelsesmidler skal bortskaffes i henhold til national lovgivning.

3. Tilladelse

Der kræves tilladelse til erhvervmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler. Tilladelsen kræver uddannelse i hvordan plantebeskyttelsesmidler skal behandles, så de får mindst mulig virkning for sundhed og miljø. Brugernes kendskab med hensyn til håndtering og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler skal fornyes regelmæssigt.

4. Spredningsteknik

Spredningsteknik og -praksis skal hindre, at plantebeskyttelsesmidler utilsigtet driver eller strømmer væk. Der bør tilskyndes til oprettelse af beskyttelseszoner langs overfladevand. Spredning fra fly forbydes; undtagelse herfra kræver tilladelse.

5. Afprøvning af sprøjtemateriel

Regelmæssig afprøvning af sprøjtemateriel skal fremmes for at sikre et fejlfrit resultat, når der spredes plantebeskyttelsesmidler.

6. Alternative metoder

Der bør tilskyndes til udvikling af alternative plantebeskyttelsesmetoder.

Regel 4: Miljøtilladelser

Bedrifter med animalsk produktion over en vis størrelse bør skulle godkendes hvad angår deres miljøaspekter og -virkninger.

Regel 5: Miljøovervågning

De kontraherende parter skal udarbejde projekter til at vurdere foranstaltningernes effektivitet og landbrugssektorens miljøvirkninger.

Regel 6: Uddannelse, oplysning og konsulenttjeneste

De kontraherende parter fremmer ordninger for uddannelse, oplysning og rådgivning inden for miljøspørgsmål på landbrugsområdet.

HELCOM-REKOMMANDATION 19/7

vedtaget den 26. marts 1998, under henvisning til artikel 13, pkt. c), i Helsingfors-konventionen

ÆNDRINGER TIL BILAG IV I HELSINGFORS-KONVENTIONEN

KOMMISSIONEN,

DER MINDER OM målene for Østersøstrategien for modtageanlæg til skibsfald i havnene og problemer i forbindelse hermed,

DER LIGELEDES MINDER OM HELCOM-rekommandation 17/11 om modtageanlæg, der kræver udarbejdelse og anvendelse af ensartede bindende regler for fiskefartøjer, andre erhvervsfartøjer og lystfartøjer, der ikke omfattes af de gældende regler med hensyn til kloakspildevandssystemer og sumptanke,

DER VIDERE MINDER OM, at det ifølge HELCOM-rekommandation 17/11 om modtageanlæg kræves, at der udarbejdes bindende regler, hvorefter skibe skal aflevere alt affald til et modtageanlæg i havn inden deres afsejling, idet der indføres særlige ordninger for f.eks. passagerfærger og skibe, der er beskæftiget i korte farter,

SOM ER KLAR OVER, at gennemførelse af strategien er en forudsætning for væsentligt at mindske antallet af driftsmæssige og ulovlige udtømminger og således for beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet mod forurening fra skibe,

SOM BEMÆRKER SIG, at bilag IV i den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe af 1973, som ændret ved 1978-protokollen (MARPOL 73/78), kun omfatter fartøjer, der er godkendt til befording af flere end ti personer,

SOM BETÆNKER regel 5 og 7 i bilag V til MARPOL 73/78 og regel 7 i bilag IV til Helsingfors-konventionen 1974 og regel 5 i bilag IV til Helsingfors-konventionen af 1992, hvori de kontraherende parter påtager sig at tilvejebringe anlæg i deres havne og terminaler i Østersøområdet til at modtage affald og kloakspildevand uden at forårsage unødigt forsinkelse for skibe, og at indrette dem således, at de opfylder behovet hos de skibe, der benytter dem,

SOM LIGELEDES BEMÆRKER SIG artikel 19, stk. 2, i Helsingfors-konventionen 1992, ifølge hvilken kommissionen til beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, der blev oprettet i henhold til konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet af 1974, er kommissionen i henhold til Helsingfors-konventionen 1992,

SOM TAGER HENSYN TIL proceduren for ændring af Helsingfors-konventionens bilag, der er omhandlet i konventionens artikel 24

HAR BESLUTTET:

- a) at vedtage nye regler 7a og 8a i bilag IV til konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet af 1974, som findes i tillægget til denne rekommandation
- b) at anmode depositarregeringen om at meddele de kontraherende parter ændringerne sammen med kommissionens anbefaling af godkendelse
- c) at fastlægge, at ændringerne skal anses for godkendt, medmindre en kontraherende part inden den 1. januar 1999 fremsætter indsigelse mod ændringerne
- d) at fastsætte, at de godkendte ændringer skal træde i kraft den 1. januar 2000

HAR OGSÅ BESLUTTET at ændre bilag IV til konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet af 1992 på datoen for ikrafttrædelsen af de godkendte ændringer, hvis denne konvention træder i kraft før ændringerne,

ANMODER de kontraherende parters regeringer, der er medlemsstater i Den Europæiske Union, OM at stræbe efter at indføre tilsvarende regler i et direktiv fra Rådet om havnes modtageanlæg for affald og kloakspildevand fra skibe,

ANMODER OGSÅ de kontraherende parters regeringer OM at aflægge rapport om gennemførelsen af denne rekommandation efter den rapporteringsform, som benyttes i forbindelse med gennemførelse af Østersøstrategien for modtageanlæg til skibsfald i havnene og problemer i forbindelse hermed.

TILLÆG

Følgende indsættes som ny regel 7a i bilag IV til Helsingfors-konventionen:

Regel 7a: Udtømning af kloakspildevand fra andre skibeA. *Overensstemmelse*

Alle andre skibe, herunder lystfartøjer, som ikke omfattes af regel 7, afsnit B, der er udstyret med toiletter, skal overholde bestemmelserne i regel 7, afsnit A, C og D, således:

a) fra den 1. januar 2005 for skibe, der er bygget før 1. januar 2000, og b) fra ikrafttrædelsen af denne regel for skibe, der er bygget efter 1. januar 2000.

B. *Kloakspildevandssystemer*

Skibe omhandlet i afsnit A skal være udstyret med kloakspildevandssystemer i overensstemmelse med retningslinjer godkendt af Helsingfors-kommissionen.

C. *Modtageanlæg*

1. Afsnit E 1 i regel 7 skal hvis relevant gælde for skibe omhandlet i afsnit A.
2. For at modtageanlægs rørledninger skal kunne tilkobles udtømningsledningerne på de skibe, der henvises til i afsnit A, skal begge rørledninger være udstyret med en standardrørledningsforbindelse i overensstemmelse med retningslinjer godkendt af Helsingfors-kommissionen.

Følgende indsættes som ny regel 8a i bilag IV til Helsingfors-konventionen:

Regel 8a: Udtømning af alt kloakspildevand til et modtageanlæg i havnA. *Definitioner*

I denne regel betyder:

1. »Affald fra skibe« alle affaldsstoffer, der fremkommer ved skibets drift, herunder olieaffald fra motorrum, kloakspildevand og affald som defineret i bilag V til MARPOL 73/78, tilknyttet lastaffald, herunder men ikke begrænset til lastnings-/losningsaffald og spild, dunnage, afstivnings-, forings- og indpakningsmaterialer, granulat, krydsfiner, papir, pap, ledninger og stålbandsomsnøring.
2. »Lastaffald« rester fra alt lastmateriale om bord i lastrum, der skal bortskaffes efter fuldendt losning.

B. *Udtømning af affald til et modtageanlæg i havn*

For havnen forlades, skal skibe udtømme alt det affald frembragt ombord, som det ikke er tilladt at dumpe i havet i Østersøområdet i overensstemmelse med MARPOL 73/78 og denne konvention, til et modtageanlæg i havn. Inden havnen forlades, skal alt lastaffald udtømmes til en havns modtageanlæg i overensstemmelse med MARPOL 73/78.

C. *Fritagelser*

1. Myndigheden kan give fritagelser fra forpligtelsen til at aflevere alt affald til et modtageanlæg, hvis det er nødvendigt med særordninger for f.eks. passagerfærger på korte ruter. Myndigheden skal underrette Helsingfors-kommissionen om sådanne fritagelser.
 2. Hvis modtageanlæggene har utilstrækkelig kapacitet, har skibene ret til på passende vis at opbevare affaldet ombord og aflevere det på næste havnemodtageanlæg med tilstrækkelig kapacitet. Havnemyndigheden eller driftsherren skal give skibet et dokument med oplysninger om utilstrækkelige modtageforhold.
 3. Skibe har ret til at opbevare mindre affaldsmængder, som det ville være urimeligt at aflevere til et modtageanlæg.
-